

ମୋ.ରେଣ୍ଡାମୁହୁର୍ତ୍ତ
ଡଃ.ଶେଖର

ດំណឹងទីសុទ្ធដី
ទី ៩ មក ០៥៣៤.៣ / ១៨២៦

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการอนุรักษ์ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๔๘๗๙๕ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเรื่องที่ ๑๐๑/๒๕๕๗

ตามที่สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีได้แจ้งว่า สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติออกอนุสภพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบล
ห้วยกะปิ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พ.ศ. และได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติออกอนุสภพและโอนที่ดินซึ่งเป็น^๑
สาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พ.ศ.
ตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เรื่องเสร็จที่ ๑๙๗๑/๒๕๕๘ และแจ้งให้ทราบมาด้วย
พิจารณา หากเห็นชอบในแนวทางดี ขอให้แจ้งยืนยันไปยังสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีโดยด่วน เพื่อจะนำเสนอ
คณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. กระทรวงมหาดไทยได้เคยเสนอร่างพระราชบัญญัติถอนสภาพที่ดิน ซึ่งมีเหตุผลในการถอนสภาพเพื่อมอบหมายให้อธิบดีกรมที่ดินหรือทบวงการเมืองนำไปจัดหาผลประโยชน์ตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย วิธีปฏิบัติเมื่อยกนักการถอนสภาพ การจัดขึ้นทะเบียน และการจัดหาผลประโยชน์ในที่ดินของรัฐ ตามประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งกระบวนการตรวจสอบรายการจากคณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะกรรมการกฤษฎีกา และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรี โดยได้ประกาศ บังคับใช้เป็นพระราชบัญญัติแล้วหลายฉบับ จากนั้นกระทรวงมหาดไทยจึงประกาศมอบหมายให้ทบวงการเมือง ดำเนินการจัดหาผลประโยชน์ และดำเนินการตามกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๕๘๗ นอกจากนี้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้เคยมี ความเห็นตาม เรื่องเสร็จที่ ๑๐๑/๒๕๙๙ สรุปได้ว่า การถอนสภาพตามมาตรา ๘ วรรคสอง (๑) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน “ในที่น้ำมายความว่า ถอนสภาพที่ดินจากการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภททรัพย์สินสำหรับพลเมือง ใช้ร่วมกัน ตามมาตรา ๑๓๐๔ (๒) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเมื่อถอนสภาพแล้วที่ดินนั้นยังคงเป็น ทรัพย์สินของแผ่นดินอยู่ ส่วนจะเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินที่มีลักษณะเป็นที่ราชพัสดุตามมาตรา ๔ แห่ง พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๙ หรือไม่ จะต้องพิจารณาเหตุผลของรัฐในการถอนสภาพประกอบด้วย ตัวอย่างเช่น ในกรณีของทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ซึ่งเป็นที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ถ้าพลเมือง เลิกใช้ประโยชน์ในการเป็นที่เลี้ยงสัตว์แล้วและรัฐบาลประสงค์จะถอนสภาพเพื่อนำไปดำเนินการเพื่อให้ราษฎรสามารถ นิสิทธิ์ในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน เช่นนี้ยอมเห็นได้ว่า เมื่อถอนสภาพจากการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

/ສຳຫຼັບ

สำหรับผลเมืองใช้ร่วมกันแล้วที่ดินนั้นก็ยังมีลักษณะที่รักษาไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกันอยู่ ที่ดินดังกล่าวจึงยังคงเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามมาตรา ๓๓๐๕ (๑) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งสามารถนำไปปัจจัดสรรให้รายวูรได้สิทธิครอบครองหรือกรรมสิทธิ์ได้” รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

ดังนั้น เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากอนสภาพที่ดินเพื่อนำไปปัจจัดหาผลประโยชน์แล้ว ที่ดินที่ถูกถอนสภาพย่อมมีสถานะเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเพณีที่กร้างว่างเปล่า ตามมาตรา ๓๓๐๕ (๑) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเรื่องที่ ๑๐๑/๒๕๖๗ จึงอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะนำไปปัจจัดหาผลประโยชน์ได้ ตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน การดำเนินการที่ผ่านมาของกระทรวงมหาดไทย จึงเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

๒. กรณีที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาให้ความเห็นตาม เรื่องเรื่องที่ ๑๐๑/๒๕๖๗ ว่า “การนำที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับผลเมืองใช้ร่วมกันไปแลกเปลี่ยนกับที่ดินของเอกชน โดยวิธีการตราพระราชกฤษฎีกากอนสภาพแล้วอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เพื่อจัดหาผลประโยชน์โดยให้นำไปแลกเปลี่ยนกับที่ดินของเอกชน ที่ดินของรัฐที่จะนำไปปัจจัดหาผลประโยชน์ตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินนี้ จะต้องเป็นที่ดินที่ไม่มีบุคคลใดมีสิทธิครอบครองและไม่ได้เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินอันรายวูรใช้ประโยชน์ร่วมกันกันมาก่อน ซึ่งรวมถึงไม่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินอันรายวูรใช้ประโยชน์ร่วมกันที่ถูกถอนสภาพตามมาตรา ๔ วรรคสอง (๑) แห่งประมวลกฎหมายที่ดินด้วย การนำที่ดินดังกล่าวไปปัจจัดหาผลประโยชน์โดยให้เทศบาลดำเนินการปันนาไปแลกเปลี่ยนกับที่ดินของเอกชน จึงไม่สอดคล้องกับเจตนารณ์ของมาตรา ๔ วรรคสอง (๑) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ในกรณีนี้จึงต้องถอนสภาพและโอนโดยพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน”

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เรื่องเรื่องที่ ๑๐๑/๒๕๖๗ เป็นความเห็นที่แตกต่างจากความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้เคยให้ความเห็นไว้แล้ว ซึ่งได้มีการตราเป็นพระราชกฤษฎีกابังคับใช้แล้วหลายฉบับ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นแนวทางปฏิบัติไว้ว่า เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกากให้ความเห็นในทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น โดยได้แจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบแล้ว โดยปกติให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น โดยได้แจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบด้วย แต่ถ้าเป็นประเบยบปฏิบัติต่อไปด้วยดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรีดังกล่าว จึงขออภัยนั่นร่างพระราชบัญญัติถอนสภาพและโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับผลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลหัวยศบุรี อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ให้แก่บุรีรัษฎา ทัศนากชลบุรี จำกัด พ.ศ. อันเป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เรื่องเรื่องที่ ๑๐๑/๒๕๖๗ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรีต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

(อนุพงษ์ เผ่าจินดา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กรมที่ดิน สำนักจัดการที่ดินของรัฐ

โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๕๘๔๑ (นายพรัตน นพรัตนศิริ)

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๑๐๖